

LLEVANT
D. Lorenzo Litteras Pina.
Seminario
PÁLMA

Quinzenari defensor dels Interessos morals i materials d'Artá i sa comarca.

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3. • ARTÀ

Així III

Dels treballs publicats se n'apreciaran els autors

No's tornen els originals

P R E U S

Espanya: Trimestre 0,75 Ptas.
Any. 3,00
Estranger Doble

Se paga
a la
bastreta

Artá, (Mallorca) 20 de Maig de 1919

Núm. 68

Cap a la revolució

No hi ha cap dute que p'el camí emprés fa poc temps a dins Espanya se va cap dret a la revolució. Els nostros obrers, especialment els qui no senten en son cor la fe cristiana que professaven els nostros avis estan ulls oberts mirant lo qu'està passant a les nacions extrangeres i creuen *arribada la seua hora*. I jo pregunto: ¿Al dir la seua hora, que volen significar? Es ben clar, que tots els caps de colla no pretenen més que to que per llegití dret les pertoca, això es el millorament de posició, una més folgada vida, un millor guany per a frontar els seguits encarriaments de les subsistències, amb un mot, millorar son estat present.

Més no tots els obrers s'aconorten amb això, no tots creuen que l'hora arribada sia la del millorament social medianat lleis equitatives del capital i el treball, sinó que creuen qu'es l'hora de la revolta, del capirament del mon, de pendre els el govern de les nacions: de despullar als rics actuals de les seues propiedats i dels seus capitals, per gaudir-ne els l'usdefruit gosant al mateix temps de veure als senyors d'avui obligats a guanyar-se el pa de cada dia amb el treball manual, amb una paraula, creuen qu'ha arriba l'hora de la *repartidora*.

Nostros, amants de l'ordre social, pero a mants també de la justicia volém cridar l'atenció de la classe obrera, especialment pels qui encara se deixin dominar p'el seny a fi de que no se deixin enganyar p'els cappares del actual moviment que poden ilusionar-los de tot d'una amb un benestar apparent, però que les duen cap dret a la miseria i esclavitud mes espantosa; Perque revolució vol dir, sang fam, esclavitud, despotisme: tot lo mes negre i funest qu'un se pot imaginar.

Pot ser qu'els directors d'aquest trasbalsament voldrien que no se vessés ni una gota de sang; que tot se capgirás pacíficamente, qu'el mon se transformés com en un sómit que totes les classes i tots els homes se conformassen amb el programa del Sindicalisme, tot lo qual es impossible; però suposant i tot qu'això fos una realitat es bo de veure que sols el trasbals del canvi duria al mon la confusió mes espantosa, i serien terribles les consequencies qu'aqueix canvi ocasionaria. Qu'es pensi just el trastorn que du un canvi

de Govern sense una preparació deguda, i es compendrà l'importància que podria tenir el triomf momentani del Sindicalisme. Tenim un exemple a Portugal. Se volgué canviar un Rei amb un president, i els desordes s'han succeït, la indisciplina s'es extesa en totes les classes socials i la revolució està sempre allà a l'ordre del dia.

Els Sindicalistes poden conseguir fer triomfar sos ideals, però, qu'es desenganyin tots els candidats, i tots els qui hi van de bona fé; haurán de triomfar per la forsa i a costa de molta sang i moltes vides, com pasa actualment en Rússia, per afiançar-se en el Govern s'ha de exercir una tiranía molt més cruel que no la que pugui seguir els actuals governants i han de causar més víctimes que les que causaria la defensa del territori de un atac de nació inimiga. El triomf del ideal dels Sindicalistes no pot mai dur la pau, la tranquil·litat i el benestar a la nació, ni fins i tot als individus, al contrari cada ú de nous tocaria les consecuències, i no tendrem segura ni la nostra propietat ni fins la vida.

Mes cal veure que tots els obrers combreguem amb les teories sindicalistes, ni la gran majoria demanen el triomf d'aquestes idees disolvents amb coneixement de causa, sinó que els directors d'elles les fan creure que amb la victòria de sos ideals hi va apallat el benestar, l'equitat i la justicia.

Es hora, idó, qu'els qui hi veim clarament en aquesta qüestió, aném a defensar lo últim que mos queda ja, qui es la bona fé de la major part de la classe obrera. An aquesta bona fé l'ataquen els amics del desordre per conquerir-la a son favor perque saben qu'el conquistarla son a la revolució revolució en la qual els directors han de ser els únics beneficiats. L'ó aquesta bona fé ha de ser també el baluard a defensar per la gent d'ordre, i per defensar-lo no queda més qu'una arma qui es posar-nos amb tot el cor al costat dels obrers, i donar-los tot lo que en justicia les perteneix. No regatetjar-los cap de les reivindicacions an'a que aspiren els qui estimen la justicia. Fer-los participants en totes les empreses de la part dels beneficis que les pugui perteneixer. Cumplir amb ellis lo que la Santa Enciclica de SS. el Papa Lleó XIII *Rerum Novarum* senyala. Elevar els sous o jornal dels treballadors fins an el punt de que pugui viure tranquil·lament ells i sa família, vestir-se decentment, sopujar-se en casa higiènica, poder instruir i educar be-

a sos infants i fer un reconet per quant serán vells, i serán agotades ses forces en el treball. Però, aqueixes ventatges no basta otorgar-les a les sotges, sinó qu'es necessari predicar, fer qu'ells vegeu que sols se poden conseguir entre la gent d'ordre, i mediante organitzacions pacífiques que entrin en pacte raonable am els qui posseeixen avui el capital i son amos de grans propiedats. I això si, de cap manera concedir alternativa a les organitzacions sindicalistes, ni voler pactes amb els revolucionaris, ni acovardar-se devant les amenaces dels caps de colla. Aquests son pocs; la gran majoria qui les segueix, ehi es per si duen a la realitat les seues prediques, poder agafar quel-com. Oferim-los, idó aquelles ventatges abans de que se sumin als qui van cap a la revolució, i aquesta quedará aufagada.

Afegí

La Solució del problema social

Amb motiu de la passada vaga general de Barcelona s'ha escrit molt i entre tot lo lo qu'hem legit no veim res qu'encerti tant, ni que sia, tant raonat i pesat com l'article que publicà el senyor Cambó capdeventer del regionalisme, demunt *La Tribuna de Madrid*.

La veu tant catalana i tan autorisa 'a del il-hustre patrici clama amb vibrant caràctere per a que el problema social sia canalitzat prontament dins l'única via raonable qu'es naturalment, la mateixa per a ont son canalitzats els problemes socials en les grans nacions exemplars.

Creim de gran utilitat p'el nostre públic d'arribar a coneixer lo més essencial del pensament del sabi polític; per això a continuació posam una versió dels principals fragments del seu ben meditat article.

No pot destruir-se el capital ni pot destruir-se el treball, perque tal cosa sig. i se sempre destruir la producció. S'ha de determinar la part i els drets que han de tenir en la riquesa el capital i el treball, que l'han creada.

Les cosa natural que l'un i l'altre forsi en tenir la millor part; però fora d'ogni

rie que anassin minvant i destruint el patrimoni que s'han de repartir. Si això és lo que avui s'està passant a Catalunya!

¿Que fins ara han sigut possibles grans injustícies socials i que hem pogut veure, a Catalunya i a tot el món, en períodes de gran prosperitat per a un negoci, com tot el profit era per el patró, sense que l'obrer aconseguís ni una millora? Es veritat, indiscutible veritat que explica el gèrmén de raonúnia i de protesta que trobem en els fons de les reivindicacions obreres en totes parts del món.

¿Que sense l'organització del proletariat, sense les batalles que ha llurat i les victòries que ha obtingut no s'hauria creat un ambient propici a la transformació social, que a tot arreu s'està operant? També és una veritat innegable, a la qual tots ens devem rendir!

Porò, ¿no us sembla que aquestes veritats estan ja en la conciencia de tots i que es arribada l'hora en que s'han d'establir normes noves que regulin les relacions entre el capital i el treball, perquè no puguin subsistir aquelles injustícies i per a que no hi hagi necessitat d'aquestes batalles?

¿No us sembla a tots, obrers i patrons, que ha arribat el moment de que suspengueu la lluita i sense desarmar-vos, comenceu a parlamentar?

Vosaltres, obrers, ¿no veieu que avui, en la negociació raonada, obtindreu tot allò que vos convingui obtenir? I vos dic el que vos convingui obtenir, perquè de vegades l'excés de la victoria anula la victoria; una concessió superior a la resistència de l'indústria que ha de mantenir-la és concessió apparent i transitòria que la realitat la rectifica o la mort de l'indústria la cancela?

I vosaltres, patrons, ¿no veieu que, en definitiva, haureu de donar tot allò que pogeu donar? I no vos fiieu de que la forga posada al vostre servei, vos pugui permetre negar el que amb raó se us demana. A l'endemà de la victoria de la forga, comengaria el règim del terror i de la violència, que prepararia la futura capitulació.

Ha arribat el moment en que tots, patrons i obrers, teniu el deure de tractar; vos ho aconsella el vostre interès i vos ho exigeix el vostre patriotisme.

I haveu de tractar en termes d'igualtat, puix sense igualtat no hi ha tracte. I parlo de tractar i no d'imposar-se ni sotmetre's.

**

En els moments de transformació que aravivim, quan en un mes es registren alteracions econòmiques que abans no esdevenien un quinqueni, tant i més urgent que resoldre una reclamació concreta —que sempre serà una justícia tranzitòria i brevíssima— crear l'orquestra i el sistema que assegurin al obrer la normal obtenció, a cada moment i en cada indústria i en cada ofici, de tot allò que sigui possible i per tant, just que's concedeixi.

Auments de salari que permetin al obrer millorar sa vida; disminució d'esforç que'l faci mes home i menys màquina, no deuen tenir altre límit que la competència exterior i la capacitat de l'economia anterior. Amb mesura, que no vol dir regateig, i amb prudència, que no vol dir timidesa, es podrà anar a totes les millores de salari i totes les reduccions del esforç personal compatibles amb la prosperitat i la vida de la nostra economia catalana.

Ja se hé que a voltes son l'apatia del patró, l'imperfecció de son utilatge industrial i sa mala organització comercial les que encareixen el cost de producció i obliguen, per a salvar una indústria, a que sigui l'obrer qui hagui les culpes del patró. ¡Això no pot continuar! El patró que no posa tot son esforç en en que'l treball del obrer dongui el màxim rendiment, no deu trobar en els seus com-

panys de classe un concurs suicida per a excusar la seva falta. O perfeccionar-se, suculent. L'enderrocament, la incompetència i l'egoisme d'alguns no deuen perjudicar a tots.

Però sé també que algunes vegades son la falta de zel, de disciplina i d'adaptació a les modernes normes de treball, per part dels obrers, les que minyen el rendiment del treball, eucarist, innecessàriament, el cost de la producció i debilitant la forga expansiva d'una indústria. I tampoc les representacions col·lectives dels obrers deuen amparar, per esperit de classe, les culpes, els vícis i les rutines de sos companys.

Que l'obrer dongui el mejor i mes eficaç rendiment, i que'l patró organitzi la seva indústria o el seu ofici per a que el treball pugui donar, amb el menor esforç, la màxima eficacia.

I al marge d'obrers i patrons, les Corporacions públiques, i la primera entre elles la Mancomunitat catalana i el Poder autònom català que vinguis a substituir-la, han de donar al obrer català tots els mitjans de perfeccionament professional, que pugui trobar els obrers dels pobles més avançats de la terra, d'aquells pobles que, amb la seva competència poden posar límits a les possibles millores en favor dels nostros obrers.

Acabem amb l'imperi de la violència, que pot destruir-ho tot, i anem a la deliberació serena i a la justicia implacable, però raonada, que tot ho pot resoldre i pot salvar-ho tot!

F. CAMBÓ

BIBLIOGRAFÍA

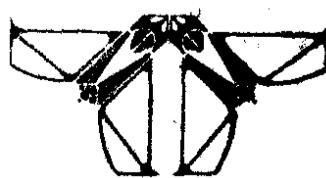
El problema preocupant

Amb aquest títol hem rebut un follet de 32 pàgines, editat per l'imprenta «L'Esperança i galantment escrit p'el prestigiós mestre de San Juan, D. Josep Rosselló Ordines. El Sr. Rosselló, amb bisturi habilment manejat destapa les cangrenoses nafres de que està plé el cos social mallorquí, però al mateix temps com a metxe expert proposa el remei salvador qu'es la creació d'una *Lliga del Millorament social* que dugui a cap una intensa actuació social sanetjadora i educativa.

Fa una crida a tots els elements qu'estan en condicions d'actuar, així del sexe masculí com del femení, distribuint la tasca de cada un en dues Junes, masculina i femenina una tendrien cada una quatre seccions; 1.ª d'accio sobre els nens, o nines, 2.ª sobre els joves, 3.ª sobre mares o pares i 4.ª especial. A cada una descriu sos fins socials, els meidis pràctics un appendix amb orientacions sobre la materia.

Seria convenient qu'els qui puguin aider a divulgar aquest follet heu fessim per tots els meidis possibles, que de comprender-se està cridat a fer molt de bé.

Sia l'enhorabona al Sr. Rosselló al qui agraiam l'exemplar que mos ha enviat i dedicat

Crepuscular

Post. El sol se'n va a la posta...

Ja ha arribada la seua hora!

Plony el cap... La terra plora...

Mor el jorn... La nit s'ecossa...

La mar ronca sordament...

Parpellejen les estrelles

Com saban de maravelles

Esteses p'el dormament...

Tot respira melangia...

Cau la nit com una flosa

Demunt la tomba del dia...

I tot calla... Tot reposa...

Corren aires d'agonia...

Mor el jorn... La nit es closa...

MIGUEL LOPEZ

Cercant l'amor

A NA JUANA RIERA

Quant estic dins et boscatje,

Passetjant sota'l rematje

Espes i oloros del pt;

Sent una vèu que me diu:

«Mira com tot te somriu

Veus, aquí tot es divi.

Tot fa ganes d'estimar

No's sents els auells cantar!

I la font que remoretja,

I les fulles que's desprecien,

Dels arbres quan se remenen...

I'l mar que l'aigua rebetja...

I'l soroll del ventijos

Qu'emb el cant del rossinyol

Fan tan dolça melodia...

Aquesta musica rara

Bella i trista que sens ara

No s'ompl el cor d'alegria?

I jo li contest: «Natura».

Tu que'm mostres l'hermosura

De ton bellissim verger;

Tu que'm dones cix encis.

I em fas esser tan felis,

Jo't vull preguntar: No's ver

Que'l qui respira ta flaira,

I sent els sospirs del aire,

I en tú hi troba la dolçor

De tots els homes tan cercada,

Digesme: No's ver aimada,

Qu'auest ha trobat l'amor?

JOAN LLABRES

Palma Abril de 1919

Mirando el porvenir

El nostre car amic Mossen Francesc Sureda Blanes jove capellà de tropa, resident a Larache donà en el local del Comitè Nacional dels exploradors d'Espanya a Madrid, el dia 21 de Novembre prop passat una notable conferència que fou molt aplaudida i meresqué que la hi publicassen aquells Exploradors.

Va ilustrada amb varies fotografies del autor vestit d'uniforme S. A. R. el Príncep d'Asturies amb l'uniforme d'explorador i alguns altres.

Amb la lectura de aquest treball molt interessant hem passat una estona agradable.

sima. Es d'aquests treballs de lectura amena qu'el comensar-se un no pot deixarlo sens acabar. Felicitam cordialment al nostre amic i li agrair l'explan rebut.

El primer de Maig

La festa obrera del primer de maig es anada enguany amb semblant animació dels darrers anys.

El disabte a vespre al local de La Federació Obrera, hi hagué mitin i música. Parlaren els consuetut, Pere Papa, Retgidor Tit etc, amb les estridències acostumades. Gent regular.

El primer de maig el matí en Pere Papa i en Fava anaren a predicar a St. Llorenç des Cardassar. Donaren a coneixer l'oratoria dels artenencs i vengueren entusiasmats de la compostura i bon-harmonia dels Llorençins.

Aquí a les 6, hi hagué diana, voltant la música pels carrers de la vila.

A les 9 manifestació obrera pels carrers del poble amb banderes música i cant. Anà fins a la Sala presentant les peticions al Batle. Les va rebre el batle accidental D. Juan Castells, Feren les ja acostumades. La manifestació se vegé més animada qu'els darrers anys. Se calcula qui hi havia trescents obrers per amunt. Una novedat, també hi acudiren dones enguany. La cosa s'anima.

Al tornar arribant a l'obra hi hagué crits de visca, poesies i discursos. També en aquest acte hi prengueren part dones.

Al capvespre vengueren gran nombre de gabellins per ajudar a la tarda literaria. Aquesta se celebrà a les tres i mitja al Teatre Principal. Uns cuans allotells digueren cançons. Una guarda d'atlets i joves cantaren un parell de trossets dirigits p'en Toni Seud des Moli. Varen esser aplaudits, i es directò diguer: «Visca es coro! que va ser contestat amb visca. Parlaren alguns Gabellins, en Papa i es retgidor Tit. Els discursos se sentiren poc perquè l'ablotea que hi havia feia molt de renou. Be els oradors deien, bruts, animals i matricrats an el públic renover però aquest seguia fent renou i no deixà sentir casi res.

Public moltissim. El local estava ple de gom en gom.

Entusiasme de cada dia més. Aquest augmenta tant com dies perden en sa actuació les entitats catòliques de la vila. Està dit tot.

Lluch ardent

Avicultura

OUS I AVIRAM

Jo crec, que qualsevol coseta havem de dir a darrers de la manera de criar gallines i pollets, i així es que convé que sapi l'Ajuntament de Ciutat que noltros pagesos no estàm satisfechos de la seva actuació en vers de la "Junta de Subsistències, en lo d'ous i aviram".

A Ciutat es sense cap duple lo que mes entre ceya i ceya han dit, son els ous i aviram, i sense pipelletjar sempre han tengut abarrotes, les medides perque Ciutat tengués un baix preu ous i aviram a bastament. I demà jo...

¿Qué es lo que ha fet l'Ajuntament de Ciutat i la Junta de Subsistències, perque aumenta la producció d'ous i aviram? Ha tengut ningú (descontant es comers d'es-

trust) benefici a proporció del 50, per 100, del mal que han fet a n'els pagesos, a n'els pobrets (perça podem dir que a Mallorca sols son els petits conreadors que produueixen ous i aviram.)

Quantes coses de més primera necessitat estan al preu que volen els que en venen, sobre tot en els pobles?

Jo encara no he vist el pa únic, ni tassat el segó, ni el blat de les indies, ni que sia vera la tassa del blat, ni altres moltes tasses, i he vist mes d'una vegada privar que duguin de Ciutat ferina als pobles.

Ets ciutadans volen barato, pero no pensaren a tassar las tarifes del ferro-carril ni dels vapors per aquells articles de primera necessitat.

Serà que no hei pensaren o es que no volen posar-se malement amb aquelles companyias.

«No hagués estat mes útil i just, que envers de servirse de sa violència i privar s'embarcar d'es productes d'es galliner o limitarios, o avui tanç i demà obr: i sense preocuparse de lo que menja una gallina, que costa de produir una dotzena dous, preu terme mitj tot l'any i coses per l'estil; haver fet qualcosa perque el pagesos haguesin pogut intensificá s'industria i millorar aviram que amb el mateix gasto hagués dat un grapat de dotzenes més dous cada gallina durant s'any i deixant ous a Ciutat i aviran a preu corrent embarcar a Barcelona, noltros pagesos, els productes sobrants?

«Qué no sabeu que sa petita industria de gallines que ses cases de cap tenen, era per baratar els seus productes amb «oli, arrós, sabó arengades, monjetes, patates fasols, güies, fil, petróli etc.» i que avui tots aquells productes s'han fet molt més amunt que el preu dels ous i l'aviram (entenguemmos a Mallorca) i a causa del vo-tro tenir se clau per tancar i obrir s'embarc?

«Que no sabeu que el menjá de l'aviram ha pujat molt més de lo que voltres haveu deixat pujar el ous i aviram?

«Que no sabeu també, que noltros pagesos mos havem temut mes d'una vagada que per voltros menjar els ous barato haveu concedit privilegis odiosos a n'els dels «trusts»

«O vos pensau també que noltros pagesos no hagem provat de pasar mesos i mesos sense tastar ous ni carn blanca de gallina, a pesar de tot viviem sans i robusts, i per aquixa meteixa causa tenim sa convicció de que ous i aviram es més menjar de llepolis o malats que no de primera necessitat?

Heu estudiad bé voltros de ciutat que posau tantes pitjes perque no se declari llibre l'exportació de ous i aviram, i que ara derrerament la Junta de Subsistències heu nega a dues societats agrícoles que en demandaven una de S Juan i s'altre de Felanitx, si aquests articlets podien esser substituïts per altres que tenguesin la mateixa relació nutritiva que poguesin formar les mateixes substàncies necessaries pel número de calorías que necesita el cos humà i li donen els ous i aviram, en productes que costin manco de produir?

«Haveu mirat mai?

Noltros que tenim bestiar, sabem fer un estudi i darlos lo que a més baix preu mos dona el mateix resultat que aquells articles que esent cars domés donen lo que donen als altres barato.

Però es ben segur que si noltros poguesim dir: «dausmos tal article a tal preu., sense perjudicar ningú no heuriu perdut temps amb aquest estudi científic o econòmic i es contes sempre mos retrariam però la molta malícia que per persona per desconexió del asunto se hagin perjudicat tantissimes famílies-pobres, per no haver mirat de sustituir els ous i aviram amb altres productes que a més baix preu i per lo tant sense perdua pel productor se produueixen i haguesin desempenyat (de pelegrà endins el mateix si dant el mateix resultat).

Poc heu fet acertat ... molt esgarrat en qüestió de subvencions.

... i res per estimular a produir, sinó tot lo contrari, haveu mort industries, sembrat s'alarmà i tot axó du la disminució de la producció.

La Junta de Subsistències deu haver de armonizar els interessos del productors amb els dels consumidors, però mai per mai, naixrà a un per beneficiar a s'altre; per lo que les acon-

sei (i el refra diu; "de conseis no ten vegis mai fart.)

1. Que mirin si els ous i aviram poden esser substituïts per altres productes més econòmics de produir i donin el mateix resultat per la nutrició del cos humà.

2. Que mirin si podrien fer de modo i manera que l'aviram mallorquina que avui poble els galliners fos millorada i reemplasada per aviram que menjant igual pongués trenta o cincuenta ous més per any i gallina.

Com jo som clar com s'aigo com bona pagès, he dic lo que hei trop.

L'amo de sa clasta

CONFERÈNCIA IMPROVISADA

El dia primer de Maig al horabaita arribà Mossen Pere Daua Aixell, natural de St. Feliu de Guixols i resident a Banyoles d'aons hi ha establert un esponerós Sindicat Catòlic del qual n'es ell el Conciliari. Forma part d'una comisió de propaganda a Balears a fi de confederar els sindicats avui existents a fi de tots junts obtenir les grans ventatges que de la Confederació s'en poden obtenir.

Entrevistat amb part dels Consells de la Caixa Rural i Junta de Sindicat demanà per reunir els socis d'aqueixes entitats explicarlos el funcionament de la qu'ell dirigeix i conveniencia fins de la Confedereció.

A l'hora qu'era les 9 del vespre, no era possible reunir-los, pero els de més aprop de la Caixa, avisantse uns els altres compregueren en número d'una corentena, als quals se dirigi Mossen Dauzà amb tò franc i paraula fácil, com en una conversa d'amics qu'es coneixen de temps enrera. Digue que no venia per cap interès particular, que ell no era, un viatjant de comers, pero que venia amb un interès colectiu, viatjant idees que duites a la pràctica podien ser profitoses per tots.

Explicà amb profusió de detalls el funcionament del Sindicat de Banyoles, recitant la manera de funcionar de cada una de ses seccions, segurs de malaltia, segurs de bestiar, segurs de les cullites, farinera secció de compres i vendes en comú, etc. etc.

Digué qu'allà han anat a suprimir els intermediaris entre el productor i el consumidor, comprant el Sindicat els productes als mateixos pagesos i venent-los directement a Barcelona, França o America, això en als principals mercats.

Explicà com la Junta de aquell Sindicat se sent estimulada p'els socis que tots se preoculen per el progrés de la societat i l'estimen perque la coneixen i toquen amb les mans els beneficis.

Perlà de la conveniencia de confederar-se per poder extreure més facilment i a més alt preu els productes d'aquí: porcs, oli, ametles, etc i molt més ara que la Confedercio contará amb l'ajuda del Banc Comercial Agrari que facilitarà totes les operacions mercantils dels Sindicats confederats.

Acabà oferint-se ell a contestar totes les observacions que se li volguessen fer, a contribuir al èxit de totes les empreses de la nostra entitat i oferint igualment els productes de Banyoles per medi del Sindicat que representava.

Sa conferència qu'acabà a les 11 del vespre fou molt de gust dels auditori que's plauia de què per no haber-se sabut amb anticipació, no podia haversen aprofitat molta mes gent d'assumptos tan interessants per tot el poble.

Voldriem que fos aquest sellar una altra,

passada perque sos bellisims projectes fossen coneguts per tothom i que se duugessen a cap en el nostre Sindicat.

AJUNTAMENT

Sessió ordinaria de 2.ª convocatòria del 18 de Febrer

Baix la presidència de D. A. Femenies i amb l'assistència dels retjiders J. Casellas i B. Alzina se celebrà aquesta sessió en la qual s'acordà:

1.ª Aprovar l'acta de l'anterior i ratificar l'extraordinària celebrada per el sorteig dels mosaics del actual reemplàs.

2. Nomenar els veïns P. Ginart Cursach, Gabriel Ginart Sard, Domènec Vicens Gayá, Bartomeu Esteua payeras, Bartomeu Femenies Nicolau, Agustí Esteua Ginart, Gabriel Cursach Ginart i Climent Garau Pascual, perquè examinin i dictaminen en la evaluaració de les utilitat relatives a immobles que figuren continuades a cada contribuent en els repertitoris generals i que se'ls abonin en el seu dia els treballs prestats.

3. Aprovar els gastos del viatge a Ciutat fet pel Secretari, pels motius indicats en la sessió de dos del corrent que pujen 27 pts i pagar del capital d'imprevists.

4. Aprovar la conta dels gastos del viatje fet a Manacor per el retjidor D. B. Alzina per assistir a la discussió i aprovació del pressupost de la Pre so, rectificatiu de 1919-1920 que suma 12.50 pts. pagant del capital d'imprevists.

5. Aprovar una conta de'n Rafael Sancho Sureda que puga 92 pts. import d'efectes timbrats servits a naquest Ajuntament durant l'any corrent pagant dita suma del Capital primer, art. segon del vigent pressupost.

6. Aprovar una conta del fuster Nicolau Casellas que sume 16.50 per material i treball empleat a la Sala abonant el seu import del Cap, corresponent del pressupost.

7. Que els caminers llevin l'acera transversal del carrer de la Rosa en la part del carrer de la Plaça.

8. Que els caminers conduequin a la calçada dels rentadors una aigo que surt quant plou molt devora l'abeurador de la carretera de Capdepera.

Sessió ordinaria del 23 de Febrer

Amb l'assistència dels retjiders A. Femenies, J. Casellas, E. Espinosa, G. Carrion, B. Esteua, P. Llabrés, B. Riera i F. Picó el Sr. Batle va obrir la sessió.

Després de lletjida i aprovada l'acta de l'anterior se prengueren els següents acorts:

Adquirir per cedir a la Estació telegràfica un aparat telefònic per poder estableir en ella el servei de conferències, corresponent així a l'invitació del Quefe Sr. Soriano i considerant una tal millora de molta utilitat pública.

Aprovar el repartiment del arbitre imposat a nens grifons particulars que prenen aigo de la canya municipal, corresponent al any actual de 1919.

Que en l'acte de classificació declaració de soldats que tendrà lloc el pròxim diumenge D. Guillem Blanes Massanet metge municipal, practiqui les operacions de regoneixement i vacuna i que D. Bartomeu Esteua Payeras, Sargent licenciat absolut del Exercit, practiqui les operacions de talla i que les sigui abonada a cada hu la cantitat consignada en el vigen pressupost.

Aprovar totes les reclamacions formulades a la prestació personal del corrent any, menys 23.

Que la vecina d'aquesta vila Anna Llitras Sucrea acompanyi i entregui a n'els directors de la Casa de Misericòrdia, els nins Bárbara i Mateu Pastor Garau de 10 i 7 anys respectivament i a n'el de l'inclusa als nins Guillem i Pere Bernat Llitras de 6 i 4 anys respectivament, admesos en dits establiments per la Exma Comissió Provincial segons acord pres en sessió de 18 del corrent mes, pagant els gastos de viatje, 25 pts, del capital d'imprevits.

Nomenar al Sr. Batle, Comisari municipal de Sanitat perquè d'acord amb els metges de la localitat prengui les mides necessàries perquè no se torni reproduir, com ha succeït a altres bandes l'épidèmia gripal.

(Continuarà)

Sindicat Agrícola

En aquesta secció darem conta del moviment del sindicat en la nostra Caixa Rural, ja que es de tot punt necessari que els nostres suscriptors coneguin una obra tan important una obra que ha d'és la salvació del nostre pagesos procurarem esser clars, per veure si les ferem comprendre les ventatges de l'associació i els immensos beneficis que d'ella s'en poren treure.—Avuy no es possible la vida sense l'associació, ella es la qui fa els homes forts per conseguir el seu millorament i amb ella hi ha la vida en comú. que fa que els homes se coneguin i aprenquin a sufrir uns amb els altres, unit les classes i llevant els odios, que son els qui destrueixen els pobles. En els pobles qui tenen la sort de destruir l'individualisme, es allà on se poren veure millors associacions i en lo que respecta a l'agricultura tenim un sens fi de models en los quals se pot estudiar el gran bé conseguit, el millorament i els immensos beneficis obtenguts, aquí teniu un cas per mostre: *L'Unió de Pagesos de Balaguer i sa comarca*, de Catalunya, no fa gaire temps va comprar una finca de mes duescentes hectàrees amb el propòsit de fer lots i repartirlos entre el seus associats que no fossin propietaris. Això sense la associació no s'haguera conseguit i aquí sa mateixa agrupació organiza pels seus associats un Celler Cooperatiu, un moli d'oli, una farinera, una desgranadora i tot lo necessari per transformar les seues primeres matieres i durles a la venta directa, an el consumidor o bé per l'exportació.

El cas de Balaguer se podria molt bé repetir a Artà si deixassim de banda el nostre caracter individualista, procurant destruir aquell àdag tan amb us dins les nostres converses, *societat.... amb sa dona*.

Els propietaris i grans pagesos també'n treuen grans beneficis de l'associació, tota la segona part del que han fet a Balaguer, es també bo per ells i ademés, els segurs del bestià, les compres en comú, les pensions pels vells, son altres formes o meneras d'obtenir al cap de l'any grans beneficis.

Perque aquests siguin apreciables es necessari que l'associació sigui numerosa, que els associats estiguin alegats amb fe i entusiasme per dur envant l'obra; però, encare que no siguin avuy molts els qui estan a corb de la jove alzina que ha per nom Sindicat Agrícola d'Artà, se pot ben dir, sense por d'esser contradits que els beneficis obtenguis en lo que va d'any, no son de despreciar, vet aquí una relació de lo que per benefici dels associats te acordat la Junta Directiva.

Dels gèneros que toca el Sindicat, adobs quiniquits, faves, xitxarros, ordi, civada, blat de les indies, garroves, etz. en dona el dos per cent, en forma de cupons reintegrables els mesos d'Abril i Octubre, de les fatines l'un per cent i per ajudar a resoldre la crisi de les subsistencies, ven a les classes treballadores farina, an el preu de cost o inferior, com està succeint ara.

Ja fa temps que s'adquiriren eines e instruments de conrar, dels que no es propi que tengui cada conrredor o sigui els d'us a temporades, i aquestes eines i aquests instruments les beneficien els socis mitjançant una petita renda, insuficient per l'amortisió i conservació, mirauó.

Un pulverizador «Muratori» de 13 litr. propi per vinyes i arbres, 0'50 pts. diaris.

Un pulverizador «Muratori» petit de 3 litr. molt útil per lo manuable, 0'10 pla, per dia.

Una arada de pala, 0'40 pts. per dia.

Arades corrents, 0'20 pts. per dia.

Picasses, 0,10 pts i parpals 0'02 pts cada dia.

Peladora de metles, una pts. diaria.

Aquestes ventatges com ja he dit són mes groses, tant com major sigui la associació i llevors es precis tenir en compte una cosa i es, que els productes que veu el Sindicat sempre són garantits, si no són més barats que en el comers, els adobs i altres gèneres susceptibles de falsificació en canvi són assegurats.

Pages

Memories

La Caixa Rural de Sant Juan ha editada pulcremen la Memoria Reglamentaria del Consell d'Administració acompañada del Balanc i estat de cotes de tan honorifica entitat. Segons ella va quart creixen especialment els depòsits que casi han quadruplicat, Agrai'm l'exemplar enviat.

Igualment volem fer constar el nostre agrai'ment al Crédit Balear per haver mos obsequiat amb la Memoria que també ha editada de son estat a fi de l'any 1918 i el Balanc de tan notable entitat financiera qu'ha honra de Mallorca.

CRÒNICA

DE GANOSTRA

METEREOLÒGIA.—Durant aquesta quinzena hi ha hagut una partida de canvis atmosfèrics, del calor al fred, del humit al sec.

Hi ha hagut dies casi estivals amb un sol ardorós. Dos dies el 28 y el 29 amb brusca algunes estones, sense arribar a fer sahó. En canvi el dia trenta el matí feu sol i al capvespre devers les quatre mitxe caigué una forta pedregada cobrint-se la terra de calabruix gros ferm, hi havia grans com ametles.

AGRICULTURA.—La sequia persistente ha causat molt de mal a l'agricultura. Els sembrats pateixen set i tendran poca força per granar. Per això també s'han quedat petits. Per pitjor aquesta darrera pedregada per lo regular ha causat més mal que bé. Si Deu no ho posa sa ma poderosa, es molt probable un mala anyada.

ALTRES ARTICLES.—Segueix el nostre bon amic i paisà D. Juan Payeras, escriuen de ferm en «El Dia», de Barranquilla. Hem rebut un nou grapat de periòdics que porten hermosos articles de la seua ploma. Mos ne congratulam.

XARIPA. — Hem lletgit a "La Vanguardia", de Barcelona que es estada agraciada en un sorteig, una pòlisa per Pianoles sucrita pel nostre amic el medge don Rafael Q. Blanes Blanes. Sia enhorabona.

BARCA A LA MAR. — Als nous assillers qu'a Calarratjada de Cadpera ha fet la rào social Ferragut, Grau i Cia. s'hi ha construit un hermosa barca de dos-centes tonelades. Està ja acabada i la festa de la botadura tengué lloc el diumenge primer de maig, dia quatre.

En el número quivé parlarem d'aquesta festa.

EXCURSIO. — L'exgovernador de Ciutat Sr. Ruiz Valeriano, vengué la setmana passada per visitar els llocs més vistosos de la Comarca, Calarratjada i les Covetes. L'acompanyá D. Juan March, dinant a la casa recent construïda a Calarratjada per aquest senyor.

ALTRA EXCURSIO. — D'excursió per l'Ermita de Betlem vengueren els Vicaris de St. Llorens des Cardessar i de Son Servera que reunits amb el Rector d'aquí anaren apasar una nit i un dia en aquella soledat.

PERMISOSOS — El primer batle de la vila D. Bartomeu Esteva, demandà i conseguió de l'Ajuntament permis per dos mesos. Igualment feu el primer tinent don Andreu Femenies; i el segon tinent don Juan Casellas s'es quedat batle accidental. En els quinze dies que es estat encarregat del comandament ha donat proves d'energia i rectitud, tant en fer cumplir els acords de la Junta de subsistències com en altres. En la que mereix l'aplaudiment mes sincer de tothom es en la qüestió del joc. Apenes encarregat reunió els cassiners i les digné que sabia que se jugava i les pregava a les bones que hu deixasen anar. Per ara ho ha conseguit. El felicitam.

DESPEDIDA. — S'ha despedit de noltrers per tornarsen a Barcelona a ocupar el seu carreg el nostre amic i col-laborador D. Daniel Cano Cantallops, telegrafista que vengué convalecent de la grippe. S'en va ja refet totalment, lo que celebràm de tot cor.

NOVEL-LA NOVA. — El derrer número de Novel-la Nova, publica l'interesant episodi novelesc "Roses de tot l'any", Son preu 10 céntimes.

DESGRACIA — El criat de la casa dels Olors l'amón Biel tengué la desgracia de caure del carro, i se rompé la clavícula de l'espatlla dreta. Sentim sa desgracia.

PAN CARITAS. — El dia del Angel com es costum veia casi tothom sortí a fer les vegades. Moltissims d'artanecs se traslladaren a Calarratjada per veure sa barca. El dia no afavorí.

L'HORA OFICIAL. — Seguin sense canviar l'hora Anam per ara una hora darrera tots els demés pobles d'Espanya. Si que se diu anar enrera.

DIFUNTA. — Dia 26 d'Abrial morí cristianamen com va viure na J. Maria Terrassa Font [a] Terresseta. Amb son testament deixa sa casa a l'Associació de Obreres de Sant Josep i una cantitat per les obres precises. Afavoreix els pobres i les monges, el Culte del Sagrari i deixa ademés unes Coranta Hores perpetues en el Convent. Aquestes se celebren aqueixa setmana. Ha passat fent be, i ha volgut que aquest be seguir després de morta. Era una anima gran, qui estimava de cor l'institució de que era activa secretaria. Ho ha demostrat. Den li pagui sa caritat i doni a la seuá anima el premi dels justs. R. I. P.

ALTRE DIFUNT. — També ha passat a l'eterna vida en Gabriel Massanet [a] Porret. Ben educat religiosament formave part de casi tots les Confraries i associacions piadoses de la vila en les que casi sempre ocupava carreggs importants. Es estat President de la Adoració Nocturna i mestre de novicis dels Terciaris de San Francisc. Fou sempre suscriptor de LLEVANT. Era amic de tot lo bo.

Deu el tengué a la gloria i doni a sa desolada mare el consol necessari per soportar tal pèrdua.

CORRESPONDENCIA

MUSSOLET — De complet acort.

L'AMO DE SA CLASTA. — Avui va lo vostro. Benissim i endavant.

M. L. — Be; company. — Animaus a escriure molt que hu feréu be. Enviamos més sovint.

J. LL. — Se coneix que hu lletgit. Vos ho publicam però convé pulir un poc més els treballs encara, abans de dar-los al públic.

M. JOY. — Vos hum escrit per correu dues vegades i no contestau. A veure si dau senyals de vida.

REGISTRE

NAIXEMENTS

Mars. 9. — Antoni Capó Rotger.
,, 15. — Antonia Amorós Pastor.

- 16. — Juan Salas Guiscafre.
- " 30. — Francisco Tous Llinás.
- " 30. — Francisca Ginart Quetglas.
- " 30. — Bartomeu Sancho Miquel.
- " 30. — Miguel Perelló Sancho
- " 30. — Mateu Nicolau Sancho.
- Abrial. 2. — Antonia Sancho Gayá
- 6. — Victoria Rebollo Valls
- " 6. — María Esteve Rosselló
- " 9. — Lluïsa Luengo Barrio
- " 11. — Xeratina Amengual Sureda
- " 13. — Margalida Casellas Sancho.
- " 19. — Miquel Llodrà Pascual
- " 19. — Monserrat Santandreu Cantó
- " 19. — Juan Ferrer Rayó,
- 24. — Jaume Nadal Nadal
- " 26. — Margalida Vaquer Pol

Resum: 10 nins i 9 nines. Total 19.

MATRIMONIS

- Abrial. 1. — D. Llorens Tous Vives (a) de S'Estepà amb Doña. María Nabot Sancho (a) de Xiclati.
- " 16. — Bernat Roca Lladó, de fora poble, amb na María Estelrich Fernández (a) Llampa.

Total 2.

MORTS

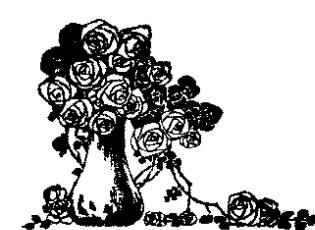
- Mars. 18. — Paloma arceló Vadell (a) Santanyinera, viuda de 84 anys, de cardiopatia.
- " 25. — D. Miquel Sureda Sureda (a) Refalé fadri de 74 anys d'assistolia.
- " 31. — Bartomeu Llabrés Servera (a) Capellé casat de 35 anys, de tuberculosi pulmonar,
- Abrial. 3. — Jaume Llabrés Carrió (a) Fena casat de 72 anys de bronquitis crònica.
- " 4. — Jaume Lliteras Carrió (a) Mostel, viudo de 77 anys, de debilitat senil.
- " 11. — Climent Bernat Escanelles (a) des Moli, fadri de 19 anys, negat.
- " 12. — Catalina Massanet Flaquer, viuda de 85 anys, de debilidad semil.
- " 13. — Antoni Mesquida Guiscafre (a) Falabart de 83 anys, de debilitats semil.
- " 26. — Jnana Mta. Terrassa fadrina de 51 anys, d'hipostistolia.
- Maig. 4. — Gabriel Massanet Fornés (a) Porret de 43 anys, d'insuficiencia cardíaca.

Resum: 7 homes i 3 dones. Total 10

AUBATS

- Mars. 18. — Juan Pastor Planisi (a) Gatova.
- " 18. — Sebastià Moll Terrassa.

Total: 2

GRAN SOLMARDO ARTANENG d'en QUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BERATO

Comestibles de tota casta, llicors, dulcets, galletas, etc., etc., • Grandiós surtit de Perfumeria
En questa casó es s'úntica depositaria dins Artá del ANIS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: CARRE de PALMA, 3 ARTA

L'agència Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsavol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banch de s'Oll

Grandes Almacenes

: Jan José :

Vda. Ignacio Figuerola

Sastrería Camisería Mercería Zapatería Pañería
Larería Pañolería Lencería
Géneros de Punto Sedería, Artículos para Viaje

OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes
— PATHEFONO —

— PRECIO FIJO —

Bronia, 7 9, 11. Borne, 116 ■ Teléfono, 217

NOVEDATS - NOVEDATS

Visita la tenda de

Ca ses massetes

Pont hi trobareu articles d'escri, Merceeria, Perfumeria, i juguetes per tots gust

Carré de Palma, 15

— FABRICA DE —
— DE —

Llorens Garcies

OBERTA A TOTES HORES

Vins i aixarops medicinals

Aixarops de ouos del Dr. Morey

preparat amb erba cuquera d'ARTA

PLASSETA DIES MARXANDO

GRAN BOTIGA

AMB GENERO DE TOTA CASTA I A TOT PREU;

— CALSAT FI I DE MODA —

A CANA VIVES

CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA VEN EN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN

Juan Vicens (a) Jan

Tota casta d'articles, comeстibes, galletas, etc.

— ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA

— L. GAGGIO

— ATÉ DEPOS.T DE MAQUINES DE COSIR

— PAPHI I AUCONS

Com també tota casta d'instruments musicals. Bandurries, Guiteres, etc.

LIRECCIO: — ALCARIOT, 3

Ebanisteria

Magatzem de mobles

D'EN

Miquel
Morey

Parroquia, 7

* - ARTA -

RONDÀRIES DE MENORCA

Andreu Ferrer

Un volum
en 4.* 2 Pesetas

DEMARAULES À LA LIBRERIA DE

FERRER I SUREDA

ARTA

an aquesta administració
podreu encarregar

tota casta de

IMPRESOS

Se serveixen amb prontitud

LIBRERIA, PAPELERIA
I CENTRE de SUSCRIPCIONS

Ferrer i Sureda

qui trobareu paper de tota casta a la menuda i en gros, platters
llibretas, títols, lapicera, etc. etc.

Llibres escolars i religiosos

— A PREU DE CATALEG —

s'encomanden da tota casta en tota puntualitat

QUATRE CANTONS, 3 ARTA

Ensaimades i Panets

En lloc se troben millós que a la

Panaderia Victoria

— ESBORN NOU —

Miquel Roca Castell

Hi ha botiga hei trobareu
sempre pans, panets,
galletas, biscuits,

rollets, i tota casta de pasticceria

TAMBÉ SE SERVEIX A DOMICILI

Metedat, prontifut, i economia

DESPAIG Carré de Palma 3 bis. ARTA